

Land! Land! Land! Hør Herrens ord! Jer. 22, 29

Menighetsblad

for Spydeberg, Hovin og Heli

Nr. 3

MARS 1952

6. årgang

Hva skal jeg gjøre med Jesus?

Er dette blitt et alvorlig spørsmål for deg? I fastetiden møter vi Jesus på en særlig måte. Vi ser Ham som den der frivillig går inn i lidelsen og døden for vår skyld. Det var hans uendelige kjærlighet som drev Ham denne vei. Han orket ikke å se på at du og jeg, ja, den hele menneskeslekt skulle gå evig til grunne. Derfor valgte Han lidelsesveien. Dette forteller oss at evangeliet er ikke bare ord og talemåter, men en realitet.

Jesus ikke bare pekte og viste vei for de andre, men det store var at Han først gikk veien selv, fordi Han elsket oss alle. Derfor virker Han også så dragende på oss i sin fornedrelse. Her møter vi hans kjærlighets altbeseirende makt.

Endog den romerske landshøvding Pilatus, som jo var hedning, kunne ikke forbli ubørt da han møtte Jesus. Der var noe ved denne fange som landshøvdingen ikke hadde møtt hos andre. Han visste vel ikke hva det egentlig var, men det virket så sterkt at han virkelig anstrengte seg for å overvinne den oppagiterte folkemengdes motstand. Pilatus hadde ikke lyst til å besmitte sine hender med uskyldig blod. Han skjønnte jo klart at Jesus intet hadde gjort. Derfor kom han også fram for folket med det vanskelige spørsmål: «Hva skal jeg da gjøre med Jesus?» — Han var i stor forlegenhet.

Han visste godt hva han *burde* gjøre, men — men folkemeningen våget han likevel ikke å trosse. Derfor gav han etter for presset og felte den skjendige dom.

Hvorledes er det med deg som leser dette?

Har du stått ansikt til ansikt med den skyldfrie og rene og sett sannheten i øynene? Sannheten om Ham og sannheten om deg selv?

Er det blitt et hjertespørsmål for deg det som Pilatus stillet hin dag: «Hva skal jeg gjøre med Jesus?»

Våger du å velge sannheten selv om det skal koste noe? Er det hensynet til folkemeningen som også er din vanskelighet?

Pilatus er blitt kalt feig. Hvorledes er det så med deg — du ungdom, som har fått øye på Jesus Kristus og kjenner deg draget av Ham? Og du eldre? I dag opplever vi at ovennevnte spørsmål atter holder på å bli aktuelt i kretser hvor en tidligere syntes å være ferdige med det som heter religion. Uten religion er det nemlig hos dem blitt et tomrom som har virket så sterkt at de har funnet hele livet verdiløst, håpløst, ja, meningsløst.

Jesus Kristus som altså gikk lidelsens vei, offerets vei i tjenende kjærlighet — nettopp Han har noe å gi enhver av oss. Han møter oss med tilgivelse og frelse, setter oss i det rette forhold både til Gud og mennesker og gir et menneske noe å leve for og noe å dø på. Han fyller hjertets tomrom. Det blir mening og mål med menneskelivet på jord og en åpen himmel i vente. Jesus Kristus gjør alle ting nye for den som tar imot Ham.

Derfor burde ingen være i tvil om sitt personlige svar på dette spørsmål, men si av hele sitt hjerte: «Jeg lukker deg inn i mitt hjerte og sinn, O Herre min, med all din nåde og gave.» L. R. 46, 4.

Fest på Mørk

Søndag den 9. mars hadde Spydeberg, Hovin og Heli menighetsråd ordnet til fest på Mørk Pleiehjem for flyktningene. Det var satt opp buss fra Godheim, og dessuten kom det en del privatbiler. Frammøtet til festen var riktig bra. Der ble taler, sang og musikk. Rikelig bevertning med innlevert mat. Kollekt ble opptatt for at flyktningene skulle få noen lommepenger. Det kom inn kr. 132.

Det ble en feststund for alle de gamle på Mørk. De som ikke kunne delta i selve festen på grunn av sykdom, fikk besøk av gamle kjenninger.

Da to av menighetsrådets medlemmer etter selve festen overbragte kollekten, ble vi bedt om å hilse alle giverne med en hjertelig takk. Begge var dypt rørt over det hjertelig og den kjærlighet som var vist dem. De følte at det var noe som kom fra hjertet, derfor var det også gått dem til hjertet.

Vi vil med det samme appellere til alle våre sambygdingene om å huske på flyktningene — både i sine bønner og ved personlig besøk. Det er nok ikke så ganske enkelt å bli omplantet på den måte som skjedd i dette tilfelle. Derfor er det om å gjøre å møte dem med kjærlighet og forståelse, så de må komme til å føle seg hjemme i blant oss.

Fra menigheten

Ved besøk på Mørk Pleiehjem for en tid siden møtte vi en traust, gammel mann, som nylig hadde flyttet dit ut. Det var noe overraskende å se ham der, men han var selv klar over at årene var blitt mange. Derfor hadde han tatt konsekvensen av det og uttrykte seg slik: «Jeg er kommet hit for å dø!»

Det var modig sagt av den gamle, sterke mann. Han så sannheten i øynene og rygget ikke tilbake for det som han visste måtte komme.

Kanskje en eller annen av leserne ikke ser denne uttalelse som noe særlig. Vi vet jo alle at vi skal dø en gang, så det er da helt naturlig å innrømme det for den som er kommet langt opp i årene.

Ja, det kunne synes slik. Og likevel prøver kanskje de fleste mennesker å skjule denne sannhet for seg selv så lenge som mulig. — Når det gjelder de andre, da kan vi alle være enige, men når det er min egen tur, blir det straks anderledes.

Vi kan f. eks. tenke på hvorledes både leger og pårørende under sykdom — svært ofte i allfall — forsøker å skjule for den syke at døden synes uunngåelig. De gjør det nok

i den beste mening — for å skåne den syke for frykt og angst og derav kommende følger.

Men er ikke dette i grunnen en bjørnetjeneste mot den syke? Forsøk selv og tenk igjennom dette spørsmål!

Er det en barmhjertiggjerning mot den syke å la ham være i den tro at han snart skal bli frisk igjen mens det virkelige forhold er akkurat det motsatte? Så langt mennesker kan se.

For den som nedvurderer menneskene til samme stadium som dyrene, kan det kanskje være naturlig å forsøke å skjule sykdommens alvor og dødens nærhet. Men for den som regner med Gud og en udødelig sjel, stiller nok saken seg ganske anderledes. Da er det om å gjøre å være rett forberedt til døden kommer, ha mot til å se døden i øynene. — Visstnok skulle vi alle — til enhver tid — leve slik at vi var ferdige til å møte døden, men det er en kjent sak at slett ikke alle gjør det. Og nettopp for slike er det om å gjøre å ordne sin sak både med Gud og mennesker mens det ennå er tid. Det er mer viktig enn noe annet!

I vår Bibel står det også tydelig og klart: Bered deg til å møte din Gud! Amos 4, 12. Det er altså etter Guds ord det eneste rette å se sannheten i øynene og innrette seg deretter.

Vi vil derfor ønske alle bladets lesere til lykke i denne sak! Ved Guds hjelp kan det nemlig bli mulig å nå dithen at en med frimodighet kan se både døden og evigheten i møte. Apostelen Paulus sier endog: «Jeg har lyst til å fare herfra og være med Kristus, for dette er meget, meget bedre.» Filip 1, 23. Og i II. Kor. 8, 9: «Vi er altså frimotige og vil heller være borte fra legemet og være hjemme hos Herren.» Her har vi det kristne syn. Derfor hadde vi lyst til å si: Slå heller ikke du deg til ro før du er kommet dit hen! Da blir det godt å leve og salig å dø.

Lærerskifte

Arene går, tidene skifter, slekt følger på slekt. Slik er det overalt. Nå tenker vi særlig på lærerne og skolen i vår bygd. I lengere tid har vi hatt den lykke å ha forholdsvis stabile forhold i vår folkeskole. Lærerne stod på sin post og utførte sin betydningsfulle gjerning år etter år. Under krigen kunne vi glede oss over en lærerstand som holdt en fast og klar linje og målbevisst og tappert kjempet imot «den hedenske flodbølge» som truet med å overskylle både barn og ungdom.

Nå har imidlertid allerede flere av denne faste stab trukket seg tilbake, dels på grunn

av sykdom og dels fordi årene er blitt mange. Vi tenker på lærerne Omberg og Løvhaug, som ble rammet av sykdom i sin beste manndomsalder. Det var et stort tap for vår skole og sikkert et tungt slag for dem selv. For det er nok ikke lett å måtte oppgi sin livsgjerning i den beste alder. Dette er vanskelig for oss å forstå, men også dette vil vi se som en Guds styrelse. Han som rår for alt, synes i blant å ha så forunderlig god råd. Så setter Han til side slike som vi syntes hadde så stor en oppgave og var rent uunnværlig. Og vi har intet annet å gjøre enn å ta imot det som Han sender og si: «Guds vilje skje!» Den er alltid god selv om vi ikke forstår den i øyeblikket. Vi husker Jesu ord til Peter: «Hva jeg gjør forstår du ikke nå, men du skal skjønne det siden. «Johs. 13, 7. — Så får vi hvile i Guds vilje. Det er beste måten å ta det på — både for den som blir satt til side og for oss andre. Videre tenker vi på lærer Torhaug som nettopp har trukket seg tilbake etter en lang arbeidsdag i skolens tjeneste. I Spydeberg har han vært i 37 år, og før den tiden var han i flere år lærer andre steder. Det er dermed et stort og betydningsfullt virke han har bak seg gjennom disse mange år.

Vi sier både ham og de andre lærere en hjertelig takk for det trofaste og gode arbeid som de har utført i vår bygd til gagn for våre barn — og vi ønsker dem Guds rike velsignelse — hver på sitt sted — og på den måte som vår store Far ser er den beste for dem.

Dernest er det en ting vi gjerne ville legge bygdefolket på hjertet. I år skal det nemlig ansettes to nye lærere i vår bygd — etter Torhaug og Løvhaug. Lærer Omberg har allerede fått sin ettermann. — Nå er det da meget viktig å få samvittighetsfulle og dyktige menn på deres plass. Det er ikke noen enkel sak for skolestyret som skal ansette. Kan nok hende at det blir mange søkere til begge poster, men saken er å finne just den rette. Derfor vil vi henstille til alle som ber — spesielt i de to kretser det denne gang gjelder — at dere legger denne sak fram for Gud etter Jesu ord: «Be høstens herre at Han vil drive arbeidere ut i sin høst!»

Be innstendig om at Gud vil sende den rette lærer til Spydeberg skole og til Stegen skole!

Her er en stor oppgave også for dem som ikke er medlemmer av skolestyret. La saken bli samvittighetsfullt bearbeidet på forhånd under bønn til Gud, så skolestyret når tiden kommer — ved Guds ledelse — kan sette den rette mann på rette plass. Postene er allerede kunngjort, så det gjelder å nytte tiden!

Menighetsblad

for Spydeberg, Hovin og Heli

Utgitt av Spydeberg, Hovin og Heli Menighetsråd

Ansvarlig redaktør S. T. STORAKER
Kasserer Kjøpmann E. A. SKULLERUD
Ekspedisjon FRK. MARY MELLUM, tlf 8

Døpte

Den 2. mars: Jan, født 21. oktober 1951 — av foreldre landbrukskonsulent John Kasper Giltvedt og h. Borghild, f. Snellingen, Giltvedt.

Den 2. mars: Hilde, født den 26. november 1951 — av foreldre forpakter Kristian Aleksander Tunby og h. Ragnhild Konstanse, f. Grini, Tunby.

Ektevigde

Den 8. mars: Helge Skjolden, Askim, født 15. mai 1918 og Astrid Margaret Gjerstad, Vrangen i Heli, født 12. desember 1928.

15. mars: Egil Dahl, født den 26. januar 1922 på Østre Toten og Dagny Lovise Gaustad, født den 8. februar 1926, Skaug i Spydeberg.

Døde

Den 8. mars: Aksel Emil Ruud, gårdbruker, Ruud i Spydeberg, født den 15. mars 1882.

Gudstjenester

Søndag den 30. mars: Høymesse i Heli kirke kl. 11.

Palmesøndag den 6. april kl. 11: Høymesse i Hovin kirke. Kirkebuss fra Svenneby kl. 10.15 om Solberg.

Skjærtorsdag den 10. april kl. 11: Høymesse med nattverd i Spydeberg kirke. Kirkebuss fra Dingstad kl. 10.15 om Knapstad og Bjaberg.

Langfredag den 11. april: Gudstjeneste på Mørk Pleiehjem kl. 11.

1. påskedag den 13. april kl. 11: Høymesse med nattverd i Hovin kirke. Oftring til Sjømannsmisjonen. Kirkebuss fra Mørk kl. 10.15 om Frøhaugen.

1. påskedag den 13. april kl. 19: Høytidsgudstjeneste i Spydeberg kirke. Oftring til Sjømannsmisjonen. Korsang av Spydeberg barnekor. Kirkebuss fra Enga kl. 18.15 og fra Dingstad kl. 18.15 om Knapstad og Bjaberg.

2. påskedag den 14. april kl. 11: Høytidsgudstjeneste i Heli kirke med oftring til Sjømannsmisjonen.

Søndag den 20. april kl. 11: Høymesse i Spydeberg kirke. Kirkebuss fra Dingstad kl. 10.15 om Knapstad og Bjaberg.

Søndag den 27. april kl. 11: Høymesse i Hovin kirke. Kirkebuss fra Svenneby kl. 10.15 om Solberg.

TORS DAG DEN 1. MAI KL. 11: Gudstjeneste i Spydeberg kirke med oftring til Kristne Arbeideres Forbund.

Gaver til «Menighetsbladet»

Theodor Trommelberg, Mørk kr. 10.—. August Fjeldstad og frue kr. 10.—. Anton Larsen, Sagbakken kr. 10.—. Arne Koll, Høgås kr. 10.—. H. Wergeland kr. 10.—. Olav Holt, Trommelberg kr. 10.—. Harald Hauger kr. 10.—. Tove Elisabeth Hvidsten kr. 10.—.

Hjertelig takk alle sammen!

<p>Sverre Nilsen Spydeberg, tlf 136 a. Bilforretning og verksted.</p>	<p>E. A. Skullerud ass. landhandel. Spydeberg, tlf. 15.</p>
<p>A.s Spydeberg Handelsforening Tlf. 13 og 120. Glass, stentøy, kolonial og bygningsartikler. Egen avdeling for skotøy og manufaktur.</p>	<p>Spydeberg Sparebank — Opprettet 1859 — Utfører alle alminnelige bankforretninger. Kontortid: Alle hverdager kl. 9—13 og fredag dessuten kl. 16—17. Tlf. Spydeberg 7.</p>
<p>Magnus Pettersen anbefaler store og små busser til turkjøring. Tlf. 69, Spydeberg.</p>	<p>Paul G. Lier Spydeberg — Salmakerverksted Divaner — Madrasser — Bilseter Seletøy m. m. Telefon 122 a</p>
<p>Spydeberg Manufaktur T. Lunder. Klær, tøy, leketøy m. m. m.</p>	<p>Arne Nygaard ass. landhandel. Tlf. Godheim 224.</p>
<p>A. Lageraaen ass. landhandleri ved Myhra-krysset. Tlf. 145, Spydeberg.</p>	<p>Aksel Hestengen, Spydeberg Sportsforretning. Bensin, olje, gummi. Reparasjonsverksted. Tlf. 43.</p>
<p>Dagny Ødeli, Spydeberg Melk og kolonialforretning. Spydeberg, tlf. 180.</p>	<p>Jens Buer Elektrisk forretning. Spydeberg, tlf. 146.</p>
<p>Einar Guddal Snekkerverksted. Karosserireparasjon — Dreing. Tlf. Spydeberg 198.</p>	<p>Spydeberg Stenhuggeri Konrad Jacobsen. Gravmonumenter m. m. Tlf. 205.</p>
<p>Aksel Sørby Kolonial — Manufaktur. Malerverver — Bygningsartikler. Tlf. Spydeberg 152.</p>	<p>Spydeberg Kjøttforretning Inneh. Brødr. Helle. Tlf. 184, Spydeberg.</p> <p>Kjøtt og fleisk, alle slags deiger og pølsevarer, samt smørbrød-pålegg.</p>
<p>Lege Martin Schou Spydeberg, tlf. 105.</p>	<p>Hartvig Ruud aut. installatør Nyinstallasjoner og reparasjoner Tlf. Spydeberg 231</p>